

TOVERITAR

Amerikan suomalaisten työläislaisten äänenkannattaja ilmestyy Astoriassa, Ore., joka tilistat The Western Workmen's Pub. Society'n kustantamana.

Tilaukshinnat Yhdysvaltoihin:
1 vuosikerta \$1.75. Puoli vuotta \$1.00

Canadaan ja Suomeen:
1 vuosikerta \$2.00. Puoli vuotta \$1.15

TOVERITAR,

Box 99, Astoria, Oregon.

Entered as second-class matter July 18, 1911, at the Postoffice at Astoria, Ore., under the Act of March 3, 1879.

TOVERITAR

(THE WOMAN COMRADE)

Subscription rates in the United States
One year \$1.75. Six months \$1.00

In Canada
One year \$2.00. Six months \$1.15

Toimitus:

HELM MATTSON,

Box 99, Astoria, Oregon.

Nuorison kasvatus

Nuoriso on uudessa hengessä kasvatettava. Juuri nuorisosta meidän tulee saada innokkaimmat taisteijat, tulisinmat sosialismin tutkijat ja tuottajat. Nuori sukupolvi ennenkaikkea on pelastettava työväenluokalle. Puhdistukseen heidän nuoret mielensä porvarillisista kuumehoureista ja selvittämään käsittämään elämän todellisuutta, ymmärtämään sitä oikealla tavalla.

Jo pieninä palloina on lastemme käsiin annettava opettavaisia kuvia, kuvia sellaisia, jotka selvästi näyttävät rikkaan ja köyhän suuren eroavaisuuden. Samalla on heille hankittava helposti tajuttavia kertomuksia, joihin on punottu työväenluokan luokkakatsomus. Isän ja äidin velvollisuus on myötäansä kertoa lapsille maailman jokapäiväisiä tapahtumia ja esittää ne meikäläisessä hengessä, siis totuuden valossa. Nämä esitykset ovat tehtävät yksinkertaisesti ja lapsen järjellä käsitettävällä tavalla. Heidät on pienestä pitäen vedettävä sosialismin ilmapirrin ja vähitellen — ikäänkuin vierailla — kylvettävä aatteemme siemen heissä itämään ja kasvamaan.

Parempi, tietoisempi ja terveempi sukupolvi on kasvatettava ja se on juuri meidän tehtävämme!

Ihannelitot ovat välttämättömiä, niitä meidän tulee kakkintavoin kehittää ja tukea. Vanhemmat, jotka eivät laita lapsiaan ihannelittoon, jos sellainen kerran on paikkakunnalla, tekevät äärettömän suuren vääryyden monessa suhteessa. He aivan tahallaan antavat lapsensa porvarien valvonnalle altiksi, kun eivät edes otakaan saada porvarien opetusta sosialistisella vastamyksillä laimennetuksi.

Meillä on tämä sosialistinen kasvatustyö melkein alkuasteella nuorisoon nähden. Lasten opetusvälineet ovat tavattoman puutteelliset, verrattuna etenkin niihin oppivälineisiin, jotka porvarikouluissa on käytettävänä. Opettajatkin ovat vielä enimmäkseen tottumattomia tehtäviinsä. Tämä myös osataan johtua siitä, että tähän mennessä ei ole noussevan nuorison opetukseen kyllin paljon vakavaa huomiota kiinnitetty. Heidät on ikäänkuin "unohdettu" porvarikoulujen vaikutuksen alaisiksi. Siitä on meillä ikävä seuraukset nähtävissä ja siksi se kasvatustyö on vaikeaa ja voimaa kysyvä. On joukko lapsia, jotka melkein halveksivat vanhempiaan ja aivan vihaavat sitä oppia, jota

heidän vanhempansa koettavat heille opettaa. Se on tulos entisestä huolimattomuudesta.

Meidän on ryhdyttävä kiireesti työhön. On enemmän ja enemmän perustettava sunnuntai-kouluja ja ihannelittoja. Nuoriso-osastoja perustetaan myös kaikkialla, missä suinkin on se mahdollista. Nuoriso-osastot voivat toimia englanninkielellä, sillä siten innostuvat nuoret toimimaan näissä osastoissaan paljon vilkkaammin, kun se on kielellisessä suhteessa heille helpompaa.

Useilla paikkakunnilla on tämä kysymys otettu jo vakavan pohdinnan alaiseksi, on näköjään innostuttu enemmän kuin ennen nuorison ja lasten kasvatustyöhön.

Tämän yhteydessä tulkoon vielä sekin mainitaksi, että ne kynään pystyvät henkilöt, jotka lehtimme kirjoittelevat, olisi saatava innostamaan lähimmään kertomuksia ja pieniä lapsille sopivia artikkeleja lasten opetus työn helpottamiseksi. Meillä on liian vähän kirjallisuutta tältä alalta. Tämän lehden avustajien joukossa on monta kykenevää toveritarta, jotka voisivat yhä enemmän ja enemmän kyhää kertomuksia lasten luettavaksi. Sillä tavalla parhaiden heihin voimme kylvää sosialismin siemeniä. Siis, reippaaseen työhön nuorison kasvatamiseksi sosialismin oppien mukaan.

Mitä on itsekasvatus

Itsekasvatus on luokkatietoiselle työläiselle ollut kautta aikojen itsessään selvä asia. Tähän kuuluu tietysti yleensä luokkatietoisuuden käsittelevän kirjallisuuden lukeminen ja työväen sanomalehtien lukeminen seuraaminen, pysyäkseen yhteiskunnallisissa kysymyksissä ajansa tasalla.

Mutta työväenliike on tässä kuten kaikessa muussakin kehityksen alainen liike. Niinpä sen menettelytavat löytävätkin yhä uusia ja tehokkaita ilmenemismuotoja. Meidän suomalaisessa sosialistijärjestössämme on tässä suhteessa viimeisin saavutus lukurenkaiden perustaminen. Osastot, toinen toisensa jälkeen, ovat alkaneet perustaa lukurenkaita. Näiden tuottama hyöty ennenpitkää, tulee epäilemättä kantamaan hyviä hedelmiä. Lukurenkaiden jäsenmäärä on kymmenen henkilöä. Jo se selkeä, että jäsenmäärä on näin rajoitettu takaa jäsenille paremman kehittymismahdollisuuden kuin yleiset kokoukset ja puhetilaisuudet y. m. Yksi parhaimpia keksintöjä lukurenkaiden työjärjestyksessä on kyselyjen valmistaminen käsiteltävänä olevasta aiheesta. Ja koska alupitkien käytäntöön otettu kuri jo edellyttää, että jokaisen jäsenen on aina vuorollaan valmistettava kyselyt, samoin kuin suorittaa kaikki muutkin renkaan määräämät tehtävät, niin täten joutuu jokainen pakostakin käytännöllisesti syvenytään tehtäviinsä. Lukemisen avulla voi kyllä hankkia tietoja ja muodostaa itselleen oikean maailmankatsomuksen, mutta käytännöllisen toiminnan kannalta katsoen on renkaiden tuottama hyöty moninkertaisempi. Vähintään yhtä tärkeä tekijä on se kurinalaisuus, johon renkaan jäsenten on pakotettava itsensä. Ilman ankaraa kuria ja toimintakäytäntöä ei työtäkään koskaan saavuta päämääränsä. Tämä seikka on vastata viimeaikaisen suurien, maailmaa mullistavien tapausten jälkeen alkaneet selvittää suuremmille joukoille. Niinpä voidaankin ilmoittelematta

sanoo, että toimintakykyisyyteen ja kurinalaisuuteen pyrkivän työläisen paras koulu on lukurengas.

Kaikkialla siis perustamaan lukurenkaita. Älkäämme nukkuko itsestytyväisyyden unta, vaan opiskelkaamme, valistakaamme itseämme ja tovereitamme. Se on meidän tärkein velvollisuutemme!

Clara Zetkinin vetoumus maailman työläisnaisille

Naisyöläiset! Eikö sydämeenne vapise nähdessänne näiden hävityksiä useammassa kuin yhdessä maassa. Ettekö tunne pelkoa Venäjältä, että Venäjä, ainoa äitien ja lasten maa, saattaa erkitä.

Tuottavat naiset Venäjällä ovat nousseet tietämättömyydestä ja häpeästä, he ovat ainoat todellisesti vapautuneet maailmassa.

Lapset ovat Venäjän ylpeys. Kodit äideille, kodit lapsille, kasvatus kaikille! Tämä laaja suojelus äideille ja lapsille voi kadota, jos Venäjän työläisten pitää rukouksella niitä, jotka ulkokultaisina pitävät oikeutensa antaa sitä, sillä välin kun heidän jokainen ponnistuksensa tarkoittaa kapitalismin palauttamista Venäjälle.

Venäjän työläisnaiset — naiset farmeilla — siskot kaikkialla maailmassa.

Työläiset ponnistelevat, taistelevat Sovjetti-Venäjän puolesta, tietäen, että proletarisen KITTEN MAAN kallein sydän on naisen vapaus!

Puolustakaa siis Venäjän työläisiä, te työläisnaiset koko maailmassa! Teidän apunne ei saa olla kerjäläisen almuja. Ei! Puolustakaa häädässä olevia veljämme ja sisarimme, Seisokaa näiden rohkeiden taistelijain rinnalla taistelussa yhteistä vihollista vastaan. Samalla edustatte omaa tulevaisuuttanne, omia toiveitanne, jos seisotte tässä taistelussa näkkää vastaan. Työläisnaiset ja äidit koko maailmassa! Avatkaa sydämeenne ja auttakaa!

Naisten-pukutyöläisten järjestö joutunut taistelemaan olemassaolostaan

NEW YORK, 21 p. marrask. — Kuten aikaisemmissa uutisissa kerrottiin puhkesi New Yorkissa suurenmoinen lakko, kun naistenpukutyöläisten ja hameiden valmistajat, juvultaan 55,000, lopetti työnteon. Lakkon alkaminen oli järjestelmällistä ja keskitettyä, melkein joka ainoa työntekijä lopettaen työn määrättyä aikana äänestyksessä hyväksytyyn päätöksen mukaisesti kun työnteittäjien julistukset ripustettiin työpajojen seinille. Suurin määrä lakkoutui Manhattanissa, mutta Brooklynin puolella lakkoutui myös kolmatta tuhatta.

Lakkolaiset kuuluvat International Ladies' Garment Workers' Union nimellä tunnettuun järjestöön. Järjestön virkailijat selittävät, että kysymyksessä ei ole enempää eikä vähempää kuin taistelu union elämästä ja kuolemasta. Lakko aiheutui työnteittäjien siltä ajatuksesta, että nyt on otollinen hetki murskata naistenvaatustyöläisten järjestö ja riistää työläisten saavuttamat ankarat taistelun hedelmät. Niin mielellään halusivat työnteittäjät lakkoa tänä aikana, jolloin he luulevat voivansa pakottaa työläiset tahtonsa alle, että alvan julkisesti rikottiin sopimusta, jo

ka määrää, että riitaisuudet on ratkaistava neuvottelujen kautta.

Työnteittäjät hylkäsivät yksin työsihteeri Davisin esityksen sovinto-neuvottelujen pitämisestä, kerskaten, että he kykenevät pakottamaan työläiset tekemään 48-tuntin työviikkoja ja palauttamaan jälleen käytäntöön kappaletyöjärjestelmän. Työläiset ottivat vastaan taisteluhankinnan.

Järjestön johtomiehet selittävät, että pukutyöläiset eivät koskaan ole ottaneet sellaista solidarisuutta kuin tämän lakon alkamishetkenä. Jokainen ilmoittautui heti määränäkään union vuokraamin haaleihin vastaanottamaan ohjeita ja määräyksiä.

Naistenpukutyöläisillä on käsillä suuri lakkokassa ja miestenpukutyöläiset — Amalgamated Clothing Workers' järjestö — on luvannut taistellulle täyden rahallisen ja siveellisen kannatuksen.

Mietelmiä

Sekin kiitospövä on taas mennyt. On keivannutkin pääeman hallitsemalla kiitellä hyvistä vuosituloistaan. Ovathan he näköjään saavuttaneet tarkoituksensa. Työläiset, jotka joku aika takaperin olivat niin mahtavia ja röyhkeitä, on sattu kokoluulla nöyrytyttämään. On päästy siihen kapitalistiluokan toivottuun "normaaliin."

Työn vara-armeijaa on kaikkialla. Tekisivät jo töitä millä ehdolla tahansa. Kelpaakin tästä saavutuksesta kiitellä ja pehmeitä kätönsään riistää juhla-aterian ääressä.

Orja ei enää maksu mitään. Kauttataan jo niinkuin ainakin tavaraa markkinoilla. Kuuluutellaan lehdistä, että täällä sitä ollaan, eikä olisi ostajia.

Herrasarouvaakaan ei enää tarvitse olla palvelijainsa armolla. Kelpaa jo sanoa, että jollet tykkää tavoista, niin laputa tehesi!

Näitä "oikeuksiaan" osaavatkin loislukokan "jalot ladyt" kyllin hyvin käyttää. Kyllä nyt taas saavat tytöt pistää "tassuja tiidin töppösiin." Saa kyllä "piika" olla tarpeeksi varpailaan "armollisen rouvan" edessä. Eikä enää kuulema maksettaisi palvelijalle palikkaan laukkaan. Ruokapaikollahan niitä työntekijöitä jo saisi. Kelpaa siis "armollisen rouvan" kiitellä ja riistää pienen valkean kätensä juhla-aterian ääressä.

Mutta miljoonain joukko ei kiittele. Ei näe siihen mitään syytä. Väsyneinä, nöyryytettyinä painuvat nekin työnorjat komeroihinsa, jotka vielä saavat olla tuottamassa rikkauksia noille "kiittäjille."

He eivät riistin aseta luisia, liihoja käsiään. He vain huokaavat, väsymyksestä ja elämään kyllästymisestä huokaavat. Ja kun he jaksavat jo tain ajatella, niin he eivät kiitä, mutta he kiroavat!

— Proletariaatti ei käy turhaan kovaa, mutta karkaisevaa työn koulua. Ei ole kysymys siitä, mitä tämä tai tuo proletariatti tai itse koko proletariaatti päämääräkseen sillä kertaa ajattelee. On kysymys siitä, mitä se on ja mitä se on tämän olemisensa mukaisesti historiallisesti pakotettu tekemään. Sen päämäärä ja sen historiallinen toiminta on silminnähettävästi, kieltämättömästi määrätty sen omissa elämäntilassa, kuten nykyisen porvarillisen yhteiskunnan koko järjestössä. — Marx (1845).